

Protokół
XIV posiedzenia plenarnego (tryb mieszany)
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
w dniu 11 maja 2023 r.

I. Otwarcie posiedzenia

Przewodniczący Rady Głównej prof. M. Pałys przywitał uczestników posiedzenia Rady Głównej, a w szczególności prelegentów, którzy przedstawią wprowadzenie do debaty: prof. Dariusza Surowika, przewodniczącego Konferencji Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych, prof. Agnieszkę Chłoń-Domińczak, prorektor ds. nauki w Szkole Głównej Handlowej, oraz Kamila Sobolewskiego, głównego ekonomistę Pracodawców RP.

II. Przyjęcie porządku obrad

Rada przyjęła zaproponowany porządek obrad.

III. Rola różnych typów uczelni w perspektywie zmieniających się potrzeb rynku pracy

Przewodniczący Rady Głównej stwierdził, że rynek pracy zmienia się, zmieniają się także oczekiwania odnośnie do kompetencji absolwentów, jak również oczekiwania samych absolwentów związane z preferowanym stylem życia. Kształcenie jest podstawowym zadaniem uczelni, więc powyższe kwestie są dla nich bardzo istotne. Kolejnym ważnym aspektem są przesunięcia i zmiany w sektorze szkolnictwa wyższego, np. zmiany uczelni zawodowych w uczelnie akademickie, zmiany ich misji i ambicji odzwierciedlane zmianami nazw uczelni. Wszystkie te toczące się procesy będą miały wpływ na kształcenie studentów i kompetencje absolwentów. Debata Rady Głównej będzie służyła lepszemu poznaniu perspektyw różnych grup wewnętrznych, czyli pracowników, doktorantów, studentów, perspektyw uczelnianych i instytutów, a także grup zewnętrznych – pracodawców, władz publicznych, przedsiębiorców, osób zaangażowanych w działalność społeczną czy kulturalną. Następnie przewodniczący Rady Głównej poprosił o zabranie głosu pierwszego prelegenta.

Prof. D. Surowik rozpoczął wystąpienie od wprowadzenia historycznego. Wyjaśnił, że publiczne uczelnie zawodowe powstały w wyniku procesu transformacji ustrojowej kraju, a większość z nich utworzono w ramach rekompensaty wobec ośrodków, które utraciły status miast wojewódzkich. Miało to wpływ na profil tych uczelni, misję i sposób rozwijania regionalnych wspólnot i rozpoznawania potrzeb rynku pracy. Uczelnie miały być powiązane ze środowiskiem lokalnym i kształcić na potrzeby regionalnego rynku pracy. Ich umiejscowienie w mniejszych miejscowościach wiązało się również z niższymi kosztami utrzymania studentów, niż ma to miejsce w dużych miastach. Były postrzegane jako rozsądne uzupełnienie systemu szkolnictwa wyższego. Z biegiem czasu zostały rozbudzone akademickie aspiracje w miastach będących siedzibą tych uczelni. Zaczęto promować deglomeryjny model kraju, który ma powstrzymać drenaż mózgów do wielkich aglomeracji.

Uczelnie zawodowe wciąż walczą ze stereotypowym postrzeganiem, mimo że na przestrzeni lat niezwykle się rozwinęły wykorzystując fundusze unijne, dostosowując ofertę i cykl kształcenia do potrzeb regionalnej gospodarki. W obecnych realiach niżu demograficznego i przy widocznym zmniejszonym zainteresowaniu podejmowaniem studiów przez młodych ludzi, publiczne uczelnie zawodowe są traktowane w niektórych kręgach jako konkurencja. Stanowią one 10% szkół wyższych w kraju i 25% uczelni publicznych. Uczelnie zawodowe zwiększają podaż specjalistów „na prowincji”, co

przyciąga potencjalnych inwestorów, którzy mogą liczyć, że miejscowi pracownicy będą bardziej przywiązani do swoich stanowisk niż ma to miejsce w dużych miastach.

Szybko zmieniający się rynek pracy wymusza ciągle samodoskonalenie. Od młodych ludzi oczekuje się m.in. kompetencji uniwersalnych, elastyczności, kreatywności, a także mobilności edukacyjnej i zawodowej. Zadaniem uczelni jest dostarczenie wiedzy i umiejętności, które zwiększą zatrudnialność absolwentów. Uczelnie zawodowe oferują studentom sześciomiesięczne praktyki i co najmniej 50% zajęć dydaktycznych prowadzonych przez praktyków. Oferują również możliwość kształcenia ustawicznego. Zauważalna jest potrzeba zorientowania proinnowacyjnego pracowników i pracodawców. Okres aktywności zawodowej wydłuża się, dlatego konieczne jest doksztalcenie się czy zmiana obszaru zawodowego lub specjalizacji. Pracodawcy są niechętni zatrudnianiu absolwentów bez doświadczenia zawodowego, uważając, że wiedzę zdobytą na studiach jest trudno przełożyć na działania praktyczne. Z tego powodu studenci podejmują pracę, aby to doświadczenie zdobyć. Uczelnie zawodowe starają się walczyć z takim niekorzystnym wizerunkiem absolwenta.

W kraju widoczne jest zagrożenie niedoborem pracowników w niektórych zawodach, np. w przypadku nauczycieli i pielęgniarek. Zadaniem uczelni zawodowych, które prowadzą kształcenie uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, jest szybkie reagowanie na sytuację na lokalnym rynku pracy.

Na zakończenie prof. D. Surowik stwierdził, że miastotwórczy i regionotwórczy aspekt działalności publicznych uczelni zawodowych jest główną determinantą rozwoju tych uczelni i ich dotychczasowego instytucjonalnego sukcesu.

Przewodniczący Rady Głównej podziękował za wielowątkowe wystąpienie i poprosił o zabranie głosu prof. A. Chłoń-Domińczak.

Prof. A. Chłoń-Domińczak przytoczyła wypowiedź A. Schleichera, dyrektora Departamentu ds. Edukacji i Umiejętności OECD, z 2019 r., który stwierdził, że szkolnictwo wyższe odnotowało bezprecedensowy wzrost liczby studentów, ale znaczna część absolwentów ma problem ze znalezieniem dobrej pracy, natomiast pracodawcy twierdzą, że nie mogą znaleźć osób o potrzebnych im umiejętnościach. Zwrócił też uwagę, że misją szkół wyższych jest przygotowanie absolwentów do tego, że rynek pracy i zapotrzebowanie na umiejętności będą się zmieniały.

Umasowienie szkolnictwa wyższego było spowodowane m.in. wysoką premią za wykształcenie przy zatrudnieniu. Obecnie ta premia jest znacznie mniejsza, a oczekiwania pracodawców odnośnie do posiadania dyplomów są zdecydowanie wyższe. Studenci zdobywają doświadczenie zawodowe już podczas studiów, aby mieć większe szanse na zatrudnienie bezpośrednio po ukończeniu nauki. Z kolei pracodawcy poszukują zdolnych studentów, co ma związek z mniejszą liczbą młodych ludzi, w związku z uwarunkowaniami demograficznymi. Skutkuje to pojawieniem się konfliktu na linii praca-studia i jest wyzwaniem dla uczelni. Studenci często preferują zajęcia w trybie online czy w godzinach popołudniowych. Taki konflikt powoduje opóźnienie w uzyskaniu dyplomu bądź odstąpienie od jego uzyskania.

Kolejne istotne kwestie wymagające rozważenia, to międzynarodowa konkurencja o studentów oraz zatrudnianie absolwentów poza krajem, w którym ukończyli studia. Jest to spowodowane globalizacją gospodarki.

Prof. A. Chłoń-Domińczak przedstawiła ogólnopolski system monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów ELA¹. Dostarcza on aktualną wiedzę o losach absolwentów w oparciu o dane populacyjne, dzięki czemu wiadomo o rosnącym udziale absolwentów posiadających doświadczenie na rynku pracy, możliwe jest porównanie sytuacji pomiędzy różnymi uczelniami, a także obserwacja ryzyka bezrobocia wśród osób posiadających dyplom oraz osób, które zrezygnowały ze studiów i ich zarobków.

Następnie zaprezentowała mapę College-to-Jobs² opracowaną przez Uniwersytet Harvarda, pokazującą czy lokalne trendy zatrudnienia są zgodne ze wzrostem liczby absolwentów szkół wyższych w poszczególnych regionach kraju, a później przedstawiła schemat niedopasowania między edukacją i rynkiem pracy³ zawierający dane hiszpańskie. Pokazuje on dwa rodzaje niedopasowania – wertykalne, kiedy absolwenci pracują na stanowiskach, które są poniżej ich kwalifikacji oraz horyzontalne, gdy pracują zgodnie z kwalifikacjami, ale w obszarze niezwiązanym z ukończonym kierunkiem studiów.

Prof. A. Chłoń-Domińczak poruszyła również temat sztucznej inteligencji, która jest obecna w różnych obszarach i wymaga zainteresowania uczelni. Wpływa na działalność administracyjną, dydaktyczną, wychowawczą i badawczą w szkolnictwie wyższym. Część stanowisk związanych ze stosunkowo prostymi pracami analitycznymi będzie stopniowo zastępowana przez AI. Warto się zastanowić jak wykorzystać korzyści płynące ze sztucznej inteligencji i jak uniknąć ryzyk.

Podsumowując, prof. A. Chłoń-Domińczak stwierdziła, że jedną z ról uczelni jest zaspokojenie zapotrzebowania pracodawców, ale uczelnie muszą też wziąć pod uwagę jacy są obecnie studenci i jakie oczekiwania względem pracodawców mają absolwenci.

Prof. M. Pałys podziękował za poruszenie wielu wątków skłaniających do zastanowienia i zaprosił do wystąpienia ostatniego prelegenta – K. Sobolewskiego.

K. Sobolewski przedstawił rolę uczelni wyższych z perspektywy potrzeb rynku pracy, z uwzględnieniem niekorzystnej sytuacji demograficznej. W Polsce wykształcenie wyższe w grupie wiekowej 55-65 lat posiada 17% osób, a w grupie wiekowej 25-24 lata – 42%. Polska zbliża się do celu nakreślonego przez Unię Europejską, czyli posiadania wyższego wykształcenia przez 45% społeczeństwa.

W bieżącym roku ubędzie z polskiego rynku pracy 105 tys. osób w wieku produkcyjnym, w tym przybędzie prawie 80 tys. osób z wykształceniem wyższym, zaś ubędzie ponad 180 tys. osób bez wykształcenia wyższego. Jest to początek niekorzystnych zmian, które dotkną Polskę w kolejnych latach, czyli zagrożenie deficytem osób bez wyższego wykształcenia. Nie jest to unikalna sytuacja, specyficzna wyłącznie dla Polski, co oznacza, że będzie miała miejsce silna globalna konkurencja o pracowników. Odsetek osób w wieku produkcyjnym w krajach rozwiniętych zmniejsza się i niezbędne staje się przyjęcie osób z krajów wschodzących, w szczególności z Afryki. Polski rynek pracy może wchłonąć 50-200 tys. pracujących imigrantów rocznie.

Wyzwaniem stojącym przed systemem edukacji jest uwzględnienie obcokrajowców, którzy przyjadą do Polski w poszukiwaniu pracy. K. Sobolewski przedstawił kilka wniosków do przemyślenia:

- studia wyższe 5-letnie i wejście na rynek pracy w 25 roku życia to anachroniczny model edukacji,

¹ <https://ela.nauka.gov.pl/pl>

² <https://collegetojobs.hks.harvard.edu/>

³ <https://doi.org/10.1186/s12651-021-00297-x>

- ogromna rola szkolnictwa zawodowego, gdyż tam grozi deficyt zawodów, które są potrzebne,
- większość studentów nie potrzebuje wieloletnich studiów teoretycznych, a rozwoju osobistego pozwalającego im na skuteczne wejście na rynek pracy,
- na długich studiach teoretycznych należy podnieść poprzeczkę, inaczej zniknie premia za dyplom,
- celem jest wykształcenie absolwentów o odpowiednim profilu i wiedzy praktycznej, którzy zostaną w Polsce,
- ważne jest zaangażowanie studentów w pracę od początku studiów, dzięki czemu absolwent będzie osobą, która od lat pracuje i ma relację z pracodawcą,
- edukacja powinna być filarem potrzebnej świadomej polityki migracyjnej, miejscem integracji kulturowej i językowej.

Następnie K. Sobolewski zaprezentował kilka studiów przypadku ilustrujących jak ważne jest, by kandydaci na studia mieli dostęp do rzetelnych informacji pozwalających wybrać studia, których absolwenci są pożądanymi na rynku pracy. Rozpoczął od przedstawienia informacji o liczbie pielęgniarek i położnych wykonujących swój zawód, która jest niewystarczająca, szczególnie biorąc pod uwagę ich średnią wiek i trend demograficzny kraju. Drugie studium przypadku pokazało nadmiarowe kształcenie kosmetologów na przestrzeni ostatnich lat, którzy dodatkowo nie mają jasno zdefiniowanego zakresu zabiegów, do wykonywania których są uprawnieni. Osoby te oparły decyzje o podjęciu studiów na założeniach, które okazały się nieprawdziwe. Trzecim, pozytywnym, przykładem są działania podjęte przez Politechnikę Poznańską, która inwestuje w technologie dronowe i pojazdy autonomiczne, czyli w bardzo perspektywicznej i rozwojowej branży. Politechnika współpracuje z przedsiębiorcami, a studenci nie będą mieli problemu ze znalezieniem pracy i rozpoznaniem swoich potrzeb na rynku pracy, ponieważ już jako studenci świadczą usługi dla biznesu.

K. Sobolewski zasugerował wprowadzenie testów i egzaminów poziomujących porównujących kompetencje studentów każdego roku i absolwentów danej grupy kierunków z różnych uczelni. Potrzebne wydaje się stworzenie zestawienia danych i informacji dla pracodawców lub potencjalnych pracodawców na temat dostępnego zasobu absolwentów oraz kwalifikacji objętych programem nauczania w danym zawodzie i możliwości współpracy z uczelniami w tworzeniu „szytych na miarę” programów studiów lub kursów zawodowych.

Przewodniczący Rady Głównej podziękował za przedstawienie tematu z punktu widzenia pracodawców i zaprosił uczestników spotkania do zabrania głosu w dyskusji. Podniesione zostały następujące kwestie:

- wzmocnienia wymaga wzajemna wymiana informacji pomiędzy szkolnictwem wyższym i przedsiębiorcami,
- lokalne samorządy nie stwarzają odpowiednich warunków, które skłoniłyby absolwentów do powrotu z większych miast,
- System ELA funkcjonuje od wielu lat, w dużych uczelniach są badane losy absolwentów, Ministerstwo Rozwoju i Technologii wydaje co dwa lata raporty, w których pokazuje losy absolwentów i ich opinie na temat uzyskanego wykształcenia i oczekiwań
- pracę fizyczną trzeba zastąpić robotyzacją, automatyzacją i mechanizacją,
- formatywna rola szkół wyższych i szkół niższego szczebla,
- problem z efektywną wymianą informacji, konieczne położenie na tę kwestię nacisku w szkole i na studiach,

- depopulacja dotyczy zarówno małych, jak i dużych ośrodków,
- brak możliwości ustalenia jednego modelu kształcenia dla przemysłu, z uwagi na różnorodność firm, ich wielkość i potrzeby odnośnie do kompetencji pracowników i ich wiedzy specjalistycznej; ważny jest nacisk na kompetencje przyszłości, na wiedzę, która umożliwia zrozumienie świata, a także kompetencje, które umożliwiają szybkie przystosowanie się do środowiska pracy,
- uczelnie kształcą kadry, ale również kształcą i kształtują ludzi, którzy w przyszłości będą odpowiedzialni za rozwój technologiczny i postęp cywilizacji,
- w sektorze bankowym od 28 lat funkcjonuje System Standardów Kwalifikacyjnych służący stałemu podnoszeniu kwalifikacji zawodowych kadr finansowych oraz poprawie wizerunku sektora bankowego,
- dwa rozbieżne poglądy:
 - z uwagi na powszechne podejmowanie pracy przez studentów, uczelnie powinny rozważyć prowadzenie zajęć w trybie popołudniowym,
 - studia powinny przygotowywać do pracy zawodowej, a praca podczas studiów powinna być elementem studiów; podczas studiów praktycznych są przewidziane 6-miesięczne praktyki zawodowe,
- sugestia wdrożenia 5. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji,
- w uczelniach słabo funkcjonuje uznawanie efektów uczenia się zdobywanych poza szkolnictwem wyższym,
- sztuczna inteligencja nie zastąpi pracownika, ale na rynku pracy zyska ten, kto będzie ją wykorzystywał; należy wprowadzić do programu studiów AI jako narzędzie pracy,
- dokument Polityka Naukowa Państwa nie odnosi się do konieczności szerokiego otwarcia się na sprowadzenie do Polski pracowników z innych krajów, w tym afrykańskich, którzy powinni mieć możliwość doksztalcenia się, by móc wykonywać określone prace,
- trudna sytuacja wydziałów teologicznych, dlatego przyjmują studentów zagranicznych, np. z Afryki,
- pytanie o niemieckie wyższe szkoły zawodowe, czy się sprawdziły i czy w RFN również wzrósł procentowy udział osób z wyższym wykształceniem,
- wiele instytutów badawczych posiada doskonałą bazę i może być miejscem do realizowania pasji dla studentów szkół zawodowych, do wczesnego wdrożenia w codzienną praktykę w różnym zakresie,
- pomysł wypracowania modelu efektywnej współpracy między ośrodkami akademickimi, uczelniami, samorządem terytorialnym i przedsiębiorcami, również małymi średnimi przedsiębiorcami;
- propozycja ulg dla przedsiębiorców, którzy zatrudniają w ramach pierwszej pracy studentów lub absolwentów,
- konieczne jest zwiększenie wynagrodzeń w sektorze publicznym, aby zapobiec wypływowi pielęgniarek i lekarzy z kraju,
- rynek pracy zmienia się szybciej niż ci, którzy o nim uczą; nie jest to rynek lokalny czy polski, a europejski,
- uczelnie kształcą dla samego kształcenia, aby ukazać autoteliczną wartość studiów wyższych, wiedzy zdobytej podczas studiów, a także umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy, oprócz tego uczelnie mają funkcję wychowawczą,
- wśród kluczowych kompetencji XXI w. znalazły się: wiedza informatyczna, cyfrowa, umiejętności matematyczne i logicznego myślenia, umiejętności przyrodnicze poznawania świata, kompetencja właściwej komunikacji międzykulturowej.

K. Pietraszkiewicz poinformował, że w Polsce funkcjonuje 17 sektorowych rad ds. kompetencji, których powstanie było zainicjowane przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości w odpowiedzi na problemy związane z pozyskiwaniem pracowników o kompetencjach odpowiadających rzeczywistym potrzebom rynku pracy w różnych branżach. Na stronie internetowej PARP są dostępne ciekawe publikacje, m.in. raporty „Rynek pracy, edukacja, kompetencje. Aktualne trendy i wyniki badań”. Przypomniał, że działa też Polskie Forum Akademicko-Gospodarcze, które powstało w celu zacieśniania współpracy między firmami i uczelniami. Uwagę należy koncentrować na zrównoważonym rozwoju oraz finansowaniu i budowaniu kadr dla zrównoważonego rozwoju, a także na szansach, zagrożeniach i wyzwaniach związanych ze sztuczną inteligencją.

Prof. H. Skarżyński zaprosił do udziału w Kongresie „Nauka dla Społeczeństwa” organizowanym przez RGIB, PAN, SBŁ oraz IBE w dniach 3-5 czerwca w Warszawie i Kajetanach.

Przewodniczący Rady Głównej podziękował za ciekawą wymianę myśli, poglądów i komentarzy.

Prezentacje prof. A. Chłoń-Domińczak oraz K. Sobolewskiego są dostępne na stronie internetowej Rady <https://rgnisw.nauka.gov.pl/posiedzenia/>.

W dyskusji udział wzięli: K. Bonas, prof. G. Borkowska, prof. K. Byrka, prof. K. Diks, prof. A. Fal, prof. St. Kistryn, prof. A. Mężyk (przewodniczący KRASP), K. Pietraszkiewicz (Ośrodek Współpracy Rad Uczelni), prof. H. Skarżyński (przewodniczący RGIB), prof. D. Sosnowska, prof. J. Szmidt, prof. J. Witkoś, prof. J. Zwoździak.

IV. Informacje i sprawy bieżące

Prof. K. Byrka, w imieniu członków Rady Głównej, pogratulowała prof. M. Pałysowi reelekcji do zarządu European University Association.

Przewodniczący Rady Głównej poinformował, że materiały związane z posiedzeniami Rady zostały udostępnione w chmurze, w tym notatka zawierająca bieżące informacje. Następnie uzupełnił przekazane informacje o najnowsze:

- zmiana terminu wrześniowego otwartego posiedzenia prezydium – posiedzenie odbędzie się 13.09.2023 r.,
- ks. prof. Tadeusz Stanisławski został nowym przewodniczącym Polskiej Komisji Akredytacyjnej,
- wpłynęło zaproszenie do udziału w V konferencji Ars Docendi – wsparcie potencjału dydaktycznego uczelni, która odbędzie się na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie w dniach 25-26.09.2023 r.,
- wpłynęło pismo min. W. Bernackiego w sprawie zgłoszenia przez RGNiSW kandydatów do dwóch nowych grup eksperckich przy OECD Global Science Forum: do spraw równości, różnorodności i integracji kadr badawczych (equity, diversity and inclusion in research workforce) oraz do spraw ekosystemów infrastruktury badawczej (research infrastructure ecosystems).

V. Zaopiniowanie Sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki w 2022 r. wraz ze Sprawozdaniem z ewaluacji działalności Narodowego Centrum Nauki w 2022 r.

- Prof. B. Rymsza, przewodnicząca Komisji Nauki, przedstawiła projekt uchwały w sprawie Sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki w 2022 r.,

w której Rada pozytywnie opiniuje przedłożony dokument, formułując jednocześnie uwagi, które zdaniem Rady mogą korzystnie wpłynąć na efektywność działań NCN.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę Nr 66/2023. Stanowi ona załącznik do protokołu.

- Prof. B. Rymsza, przewodnicząca Komisji Nauki, przedstawiła projekt uchwały w sprawie Sprawozdania z ewaluacji działalności Narodowego Centrum Nauki w 2022 r., w której Rada opiniuje pozytywnie przedłożony dokument, jednocześnie odnosząc się krytycznie do niektórych elementów sprawozdania.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę Nr 67/2023. Stanowi ona załącznik do protokołu.

VI. Zaopiniowanie sprawozdania z działalności Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej za rok 2022

Prof. K. Byrka, przewodnicząca Komisji ds. Międzynarodowych, przedstawiła projekt uchwały, w której Rada pozytywnie ocenia przedłożony dokument.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę Nr 68/2023. Stanowi ona załącznik do protokołu.

VII. Zaopiniowanie projektów aktów prawnych

1. Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu podziału środków finansowych na utrzymanie i rozwój potencjału dydaktycznego oraz potencjału badawczego znajdujących się w dyspozycji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz na zadania związane z utrzymaniem powietrznych statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych kadr powietrznych

Prof. J. W. Wiktor, przewodniczący Komisji Ekonomiczno-Prawnej, przedstawił projekt uchwały, zawierającej komentarze i uwagi do projektu rozporządzenia.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę Nr 68/2023. Stanowi ona załącznik do protokołu.

2. Poselski projekt ustawy o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic oraz innych inwestycjach kształtujących postawy patriotyczne i wychowanie w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie realizowanych przez uczelnie

Prof. J. W. Wiktor, przewodniczący Komisji Ekonomiczno-Prawnej, przedstawił projekt uchwały, w której Rada negatywnie opiniuje projekt ustawy, przedstawiając uwagi i komentarze.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę Nr 71/2023. Stanowi ona załącznik do protokołu.

VIII. Stanowiska i działania w sprawie innych aktów prawnych

Brak.

IX. Przyjęcie protokołu XIII posiedzenia Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (13 kwietnia 2022 r.)

Rada przyjęła protokół. Uwzględnione zostały uwagi zgłoszone przez członków Rady Głównej.

X. Sprawy różne i wolne wnioski

1. Opinia w sprawie wykonywania dodatkowego zajęcia zarobkowego przez rektora

Prof. M. Pałys zaproponował listowne przekazanie ministrowi opinii Rady, która będzie poparciem opinii KRASP przedstawionej w piśmie KRASP/40/2023 z 16 lutego 2023 r. uzupełnionej o propozycję objęcia tożsamą regulacją pierwszej kadencji rektora.

- Prof. J. Szmidt udzielił dodatkowych informacji. Rada jednogłośnie poparła przedstawioną opinię.
2. Stanowisko (wspólne z KRASP) w sprawie finansowego wspierania uczestnictwa uczelni polskich w sojuszach uniwersytetów europejskich
- Prof. St. Kistryn udzielił dodatkowych informacji. Rada jednogłośnie przyjęła przedstawione stanowisko.
3. Uchwała w sprawie wolności badań naukowych
- Prof. M. Pałys przedstawił projekt uchwały w sprawie wolności badań naukowych.
- W dyskusji udział wzięli: prof. G. Borkowska, prof. St. Kistryn, prof. J. Szmidt, prof. J. W. Wiktor.
- Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę nr 70/2023. Stanowi ona załącznik do protokołu.
4. Prof. K. Byrka przedstawiła informację o Konferencji „Sytuacja Międzynarodowej Kadry Akademickiej w Polsce” współorganizowanej przez Komisję ds. Międzynarodowych RGNiSW, Komisję ds. Współpracy Międzynarodowej KRASP oraz Komisję ds. Komunikacji i Odpowiedzialności Społecznej KRASP w dniu 19.06.2023 r. na Wydziale Psychologii we Wrocławiu Uniwersytetu SWPS we Wrocławiu. W dniu 20.06.2023 r. odbędzie się spotkanie powyższych Komisji w celu przygotowania artykułu pokonferencyjnego. Prof. K. Byrka zaprosiła do udziału na miejscu bądź online.
5. Prof. J. W. Wiktor przypomniał o Światowym Kongresie Kopernikańskim, który odbędzie się w dniach 24-26 maja 2023 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i zaprosił członków Rady do wzięcia w nim udziału.

XI. Zamknięcie posiedzenia

Przewodniczący Rady Głównej podziękował członkom Rady za udział w obradach i zamknął posiedzenie.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Prof. Marcin Pałys

Załączniki:

1. Porządek obrad
2. Uchwały nr: 66/2023-71/2023
3. Stanowisko RGNiSW oraz KRASP w sprawie wsparcia finansowego dla polskich uczelni uczestniczących w Inicjatywie Uniwersytetów Europejskich